TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2019. gada 3. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – EEK un Turcijas asociācijas līgums – Lēmums Nr. 2/76 – 7. pants – Lēmums Nr. 1/80 – 13. pants – Klauzulas par "atturēšanos no jebkādas darbības" – Jauns ierobežojums – Turcijas valstspiederīgo biometrisko datu iegūšana, reģistrācija un saglabāšana centrālajā kartotēkā – Primāri vispārējo interešu apsvērumi – Mērķis novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pants – Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību – Tiesības uz personas datu aizsardzību – Samērīgums

Lietā C-70/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, kuru *Raad van State* (Valsts padome, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 31. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 2. februārī, tiesvedībā

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

pret

A,

B,

P,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], A. Ross [*A. Rosas*] un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerāladvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretāre: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 17. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– A, B un P vārdā – *D. Schaap*, advokāts,

– Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman* un *M. A. M. de Ree*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

– Dānijas valdības vārdā – *J. Nymann-Lindegren*, kā arī *M. Wolff* un *P. Ngo*, pārstāvji,

– Īrijas vārdā – *A. Joyce*, pārstāvis, kam palīdz *D. Fennelly*, *barrister*,

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – sākotnēji *R. Fadoju*, vēlāk *S. Brandon*, pārstāvji, kuriem palīdz *D. Blundell*, *barrister*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *G. Wils*, *D. Martin* un *H. Kranenborg*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 2. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 7. pantu Lēmumā Nr. 2/76 (1976. gada 20. decembris), kuru pieņēmusi Asociācijas padome, kas izveidota ar Līgumu par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, kuru 1963. gada 12. septembrī Ankarā parakstīja Turcijas Republika, no vienas puses, un Eiropas Ekonomikas kopienas (EEK) dalībvalstis un Kopiena, no otras puses, un kurš Kopienas vārdā ir noslēgts, apstiprināts un ratificēts ar Padomes Lēmumu 64/732/EEK (1963. gada 23. decembris) (OV 1964, 217, 3685. lpp.; turpmāk tekstā – "Asociācijas līgums"), kā arī Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 (1980. gada 19. septembris) par asociācijas izveidi 13. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (tieslietu un drošības valsts sekretārs, Nīderlande; turpmāk tekstā – "valsts sekretārs") un A, kā arī tiesvedībā starp valsts sekretāru un B un P par pienākumu sadarboties A un B biometrisko datu iegūšanā, lai iegūtu pagaidu uzturēšanās atļauju Nīderlandē.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Asociācijas līgums

3 Asociācijas līguma 12. pantā, kas ir ietverts tā II sadaļas 3. nodaļā "Citi ekonomiska rakstura noteikumi", ir paredzēts:

"Līgumslēdzējas puses vienojas iedvesmoties no [EKL 39., 40. un 41. panta], lai pakāpeniski savā starpā ieviestu darba ņēmēju brīvu pārvietošanos."

Lēmums Nr. 2/76

4 Lēmuma Nr. 2/76, ar kuru īsteno Asociācijas līguma 12. pantu, 1. pantā ir noteikts:

"1. Ar šo lēmumu pirmajā posmā ir noteikti piemērojamie noteikumi [1970. gada 23. novembrī Briselē parakstītā Papildu protokola, kas Kopienas vārdā noslēgts, apstiprināts un ratificēts ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2760/72 (1972. gada 19. decembris) (OV 1972, L 293, 1. lpp.] 36. panta īstenošanai.

2. Šis pirmais posms ilgst četrus gadus, sākot no 1976. gada 1. decembra."

5 Šī lēmuma 7. pantā ir noteikts:

"Kopienas dalībvalstis un [Turcijas Republika] nedrīkst ieviest jaunus ierobežojumus attiecībā uz to darba ņēmēju pieejas darbam nosacījumiem, kuri to teritorijā likumīgi uzturas un strādā."

6 Tā paša lēmuma 11. pants ir formulēts šādi:

"Gadu pirms pirmā posma beigām un, ņemot vērā tā laikā panāktos rezultātus, Asociācijas padome aizsāks diskusijas nākamā posma satura noteikšanai un uzraudzīs, lai lēmums par šo posmu tiktu īstenots pirmā posma izbeigšanās brīdī. Šī lēmuma noteikumus turpina piemērot līdz nākamā posma sākumam."

7 Saskaņā ar Lēmuma Nr. 2/76 13. pantu šis lēmums ir stājies spēkā 1976. gada 20. decembrī.

Lēmums Nr. 1/80

8 Lēmuma Nr. 1/80 II nodaļas "Sociālas tiesību normas" 1. iedaļā "Jautājumi saistībā ar darba ņēmēju nodarbinātību un brīvu pārvietošanos" ir ietverts 13. pants, kurā ir noteikts:

"Kopienas dalībvalstis un [Turcijas Republika] nedrīkst ieviest jaunus ierobežojumus attiecībā uz to darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu pieejas darbam nosacījumiem, kuri to teritorijā likumīgi uzturas un strādā."

9 Saskaņā ar šī lēmuma 14. panta 1. punktu, kas arī ir ietverts minētajā 1. iedaļā:

"Šīs iedaļas noteikumi ir piemērojami, ievērojot ierobežojumus, kas pamatoti ar sabiedriskās kārtības, valsts drošības un veselības aizsardzības apsvērumiem."

10 Atbilstoši Lēmuma Nr. 1/80 16. panta 1. punktam tā II nodaļas 1. iedaļas normas ir piemērojamas no 1980. gada 1. decembra.

Direktīva 95/46/EK

11 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.) 2. pantā ir paredzēts:

"Šajā direktīvā:

a) "personas dati" ir jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu ("datu subjektu"); identificējama persona ir tā, kuru var identificēt tieši vai netieši, norādot reģistrācijas numuru vai vienu vai vairākus šai personai raksturīgus fiziskās, fizioloģiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktorus;

b) "personu datu apstrāde" ("apstrāde") ir jebkura ar personas datiem veikta darbība vai darbību kopums ar vai bez automatizētiem līdzekļiem – kā vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, piemērošana vai pārveidošana, labošana, konsultēšana, izmantošana, atklāšana, pielietojot pārsūtīšanu, izplatīšanu vai darot tos pieejamus citādā veidā, grupēšana vai savienošana, piekļuves noslēgšana, dzēšana vai iznīcināšana;

c) "personu datu kartotēka" ("kartotēka") ir jebkurš sakārtots personas datu kopums, kurā šie dati ir pieejami saskaņā ar īpašiem kritērijiem – centralizētiem, decentralizētiem vai izkliedētiem, pamatojoties uz funkcionālu vai ģeogrāfisku motivāciju;

[..].”

Regula (EK) Nr. 767/2008

12 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām (VIS regula) (OV 2008, L 218, 60. lpp.) 2. pantā ir noteikts:

“VIS mērķis ir uzlabot kopējās vīzu politikas īstenošanu, konsulāro sadarbību un konsultācijas starp centrālajām vīzu iestādēm, atvieglojot datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar pieteikumiem un ar tiem saistītajiem lēmumiem, ar mērķi:

[..]

c) atvieglot cīņu pret viltojumiem;

[..].”

Regula (ES) 2019/817

13 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/817 (2019. gada 20. maijs), ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbspējai robežu un vīzu jomā un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2016/399, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240, (ES) 2018/1726 un (ES) 2018/1861 un Padomes Lēmumus 2004/512/EK un 2008/633/TI (OV 2019, L 135, 27. lpp.), 2. pantā ir paredzēts:

“1. Nodrošinot sadarbspēju, šai regulai ir šādi mērķi:

a) uzlabot robežpārbaužu iedarbīgumu un efektivitāti uz ārējām robežām;

b) sekmēt nelikumīgas imigrācijas novēršanu un apkarošanu;

[..]

2. Šā panta 1. punkta minētos mērķus sasniedz:

a) nodrošinot personu pareizu identifikāciju;

b) palīdzot apkarot identitātes viltošanu;

[..].”

Nīderlandes tiesības

14 Saskaņā ar 106.a panta 1. punktu 2000. gada 23. novembra *Vreemdelingwet 2000* (2000. gada Ārvalstnieku likums, *Stb. 2000*, Nr. 495), kas grozīts ar 2013. gada 11. decembra *wet tot wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 in verband met de uitbreiding van het gebruik van biometrische kenmerken in de vreemdelingenketen in verband met het verbeteren van de identiteitsvaststelling van de vreemdeling* (Likums par grozījumiem 2000. gada Ārvalstnieku likumā attiecībā uz biometrisko

identifikatoru paplašinātu izmantošanu, sadarbojoties kompetentajām iestādēm ārvalstnieku jomā ar mērķi uzlabot ārvalsts pilsoņa identifikāciju; *Stb. 2014*, Nr. 2), (turpmāk tekstā – "Ārvalstnieku likums"):

"Šī likuma izpildes nolūkā, lai noteiktu ārvalstnieka identitāti, var tikt iegūti un apstrādāti ārvalstu valstspiederīgā sejas un desmit pirkstu nospiedumu attēli, ja Eiropas regulās, kas norādītas 1. pantā, nav paredzēta šāda iespēja. Sejas un pirkstu nospiedumu attēli tiek salīdzināti ar attēliem, kas ietverti ārvalstu pilsoņu kartotēkā."

15 Ārvalstnieku likuma 107. pantā ir norādīts:

"1. Tiek izveidota ārvalstu pilsoņu kartotēka, kuru pārvalda mūsu ministrs. Ārvalstu pilsoņu kartotēkā ir ietverti:

a) 106.a panta 1. punktā minēto sejas un pirkstu nospiedumu attēli;

[..]

2. Ārvalstu pilsoņu kartotēkā ir paredzēts apstrādāt:

a) šā likuma 1. punkta a) apakšpunktā minētos datus, lai izpildītu šo likumu, Likumu par [Nīderlandes] Karalistes pilsonību un noteikumus, kas pieņemti, piemērojot šos likumus;

[..]

5. Neskarot 2. punkta a) apakšpunktā minēto mērķi [..], 1. punkta a) apakšpunktā minētos datus var nodot izmantošanai vienīgi:

[..]

c) noziedzīgu nodarījumu atklāšanai un kriminālvajāšanai;

[..]

6. Ārvalstu valstspiederīgo dati, kuri attiecas uz ārvalstu pilsoņa pirkstu nospiedumiem, 5. punkta c) apakšpunktā paredzētajos gadījumos var tikt sniegti atklāšanas un vajāšanas vajadzībām tikai par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem var tikt pieņemts pirmstiesas apcietinājuma pasākums, pamatojoties uz izmeklēšanas tiesneša rakstisku atļauju, kas sniegta pēc prokurora lūguma, un:

a) ja pastāv pamatotas aizdomas, ka aizdomās turētais ir ārvalstnieks, vai

b) ja tas ir izmeklēšanas interesēs, vai gadījumā, ja pirmstiesas izmeklēšana nevirzās pietiekami raiti, vai arī gadījumā, ja izmeklēšanas norisē ir nepieciešami ātri rezultāti.

[..]"

16 2000. gada 23. novembra *Vreemdelingenbesluit 2000* (2000. gada Lēmums par ārvalstniekiem, *Stb. 2000*, Nr. 497) 8.34. pantā ir paredzēts:

"1. Ierēdņiem, kas ir atbildīgi par ārvalstu pilsoņu datu bāzes uzturēšanu, ir tieša piekļuve kartotēkā esošajiem sejas un pirkstu nospiedumu attēliem, ja piekļuve tiem ir nepieciešama, lai pienācīgi izpildītu savus uzdevumus, un ja mūsu ministrs tos ir tam pilnvarojis.

[..]"

17 2000. gada Lēmuma par ārvalstniekiem 8.35. pantā ir paredzēts:

"Sejas un pirkstu nospiedumu attēlu, kas atrodas ārvalstnieku kartotēkā, saglabāšanas ilgums nepārsniedz:

a) piecus gadus pēc tam, kad ticis noraidīts pieteikums par pagaidu uzturēšanās atļaujas piešķiršanu;

b) likumīgas uzturēšanās gadījumā piecus gadus pēc dienas, kurā var tikt pierādīts, ka ārvalstnieks, kura likumīga uzturēšanās ir beigusies, ir pametis Nīderlandes teritoriju, vai

c) ja ārvalstniekam ir noteikts ieceļošanas aizliegums vai tas ir atzīts par nevēlamu personu – piecus gadus pēc ieceļošanas aizlieguma vai atzīšanas par nevēlamu personu termiņa beigām."

18 Iesniedzējtiesa izklāsta, ka trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri vēlas uzturēties Nīderlandē ilgāk par 90 dienām parastas uzturēšanās nolūkā, principā vajadzētu būt pagaidu uzturēšanās atļaujas turētājiem brīdī, kad viņi ieceļo tās teritorijā.

19 Turklāt šī tiesa precizē, ka saskaņā ar Likuma par ārvalstniekiem 54. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 2000. gada Lēmuma par ārvalstniekiem 1.31. pantu, trešās valsts valstspiederīgajam, kurš iesniedzis pieteikumu par pagaidu uzturēšanās atļaujas piešķiršanu, pieteikuma iesniegšanas brīdī ir pienākums sadarboties viņa biometrisko datu iegūšanas un apstrādes jomā.

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

20 Saskaņā ar Nīderlandes tiesībām reģistrēta sabiedrība 2013. gada 15. novembrī A, kas ir Turcijas valstspiederīgais, vārdā iesniedza pieteikumu par pagaidu uzturēšanās atļauju, lai viņš Nīderlandē veiktu algotu darbu.

21 Ar 2014. gada 28. marta lēmumu valsts sekretārs šo pieteikumu apmierināja. Tomēr šajā lēmumā pagaidu uzturēšanās atļaujas saņemšanai tika izvirzīts nosacījums, ka A ir jāsniedz noteikti biometriski dati, proti, savas sejas un savu desmit pirkstu nospiedumu attēli. A sadarbojās savu biometrisko datu savākšanā un saņēma pagaidu uzturēšanās Nīderlandē atļauju.

22 B ir Turcijas valstspiederīgais, kura laulātā P dzīvo Nīderlandē, kurai ir Nīderlandes un Turcijas dubultā pilsonība. 2014. gada 17. februārī P iesniedza pagaidu uzturēšanās atļaujas pieteikumu attiecībā uz B ģimenes atkalapvienošanās nolūkā.

23 Iesākumā valsts sekretārs noraidīja šo pieteikumu. B un P iesniedza administratīvu sūdzību par šo noraidījumu. Ar 2014. gada 4. aprīļa lēmumu valsts sekretārs atzina šo sūdzību par pamatotu un apmierināja pieteikumu par pagaidu uzturēšanās atļaujas piešķiršanu, vienlaikus tā piešķiršanu pakārtojot nosacījumam, ka B ir jāsniedz noteikti biometriski dati, proti, savas sejas attēls un desmit pirkstu nospiedumi. A sadarbojās savu biometrisko datu iegūšanā un saņēma pagaidu uzturēšanās atļauju Nīderlandē.

24 Pirmkārt, A, kā arī, otrkārt, B un P iesniedza administratīvu sūdzību valsts sekretāram par tā 2014. gada 28. marta un 4. aprīļa lēmumiem, ciktāl tajos attiecīgi A un B bija noteikts pienākums sadarboties viņu biometrisko datu iegūšanā, lai saņemtu pagaidu uzturēšanās Nīderlandē atļauju.

25 Ar 2014. gada 23. decembra un 2015. gada 6. janvāra lēmumiem valsts sekretārs noraidīja attiecīgi, pirmkārt, B un P iesniegto sūdzību, kā arī, otrkārt, A iesniegto sūdzību.

26 Pirmkārt, A, kā arī, otrkārt, B un P par šiem pēdējiem minētajiem lēmumiem cēla prasību *rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdam* (Hāgas tiesa, tiesas sēžu vieta Roterdamā, Nīderlande).

27 Ar 2016. gada 3. februāra spriedumiem *rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdam* (Hāgas tiesa, tiesas sēžu vieta Roterdamā) minētās prasības atzina par pamatotām. Šī tiesa nosprieda, ka valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek noteikts pienākums iegūt, reģistrēt un saglabāt Turcijas valstspiederīgo biometriskos datus centrālajā kartotēkā, ir "jauns ierobežojums" Lēmuma Nr. 2/76 7. panta un Lēmuma Nr. 1/80 13. panta nozīmē. Turklāt *rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdam* (Hāgas tiesa, tiesas sēžu vieta Roterdamā) būtībā uzskatīja, ka attiecīgais pasākums nav samērīgs ar sasniedzamo leģitīmo mērķi, proti, novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu. Līdz ar to minētā tiesa, pirmkārt, atcēla valsts sekretāra 2014. gada 28. marta un 4. aprīļa lēmumus, ciktāl tajos bija prasīts, lai A un B sadarbotos to biometrisko datu iegūšanā, un, otrkārt, uzdeva valsts sekretāram izdzēst to biometriskos datus no centrālās kartotēkas sešu nedēļu laikā, skaitot no minēto spriedumu paziņošanas.

28 Valsts sekretārs par šiem 2016. gada 3. februāra spriedumiem iesniedza apelācijas sūdzības *Raad van State* (Valsts padome, Nīderlande).

29 Iesniedzējtiesa konstatē, ka valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta trešo valstu valstspiederīgo biometrisko datu iegūšana, reģistrācija un saglabāšana centrālajā kartotēkā, ir "jauns ierobežojums" Lēmuma Nr. 2/76 7. panta un Lēmuma Nr. 1/80 13. panta nozīmē. Tā atgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru šāds ierobežojums ir aizliegts, izņemot, ja tas ir attaisnots ar primāru vispārējo interešu apsvērumu, ir piemērots, lai nodrošinātu izvirzītā likumīgā mērķa īstenošanu, un nepārsniedz to, kas nepieciešams tā sasniegšanai. Šajā kontekstā, ņemot vērā principu, ka minētajam tiesiskajam regulējumam ir leģitīms mērķis un tas ir piemērots šī mērķa sasniegšanai, iesniedzējtiesa vaicā, vai trešo valstu pilsoņu biometrisko datu iegūšana, reģistrācija un saglabāšana centrālajā kartotēkā, kā tas ir paredzēts šajā tiesiskajā regulējumā, nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu. Iesniedzējtiesa uzskata, ka, tā kā biometrisko datu vākšana un apstrāde ir personas datu apstrāde Direktīvas 95/46 2. panta b) punkta nozīmē un šie dati ietilpst īpašā datu kategorijā šīs direktīvas 8. panta 1. punkta izpratnē, atkāpes no šo datu aizsardzības un tās ierobežojumi ir jāpiemēro stingri nepieciešamā robežās saskaņā ar Tiesas judikatūru, kas izriet no 2016. gada 21. decembra sprieduma *Tele2 Sverige* un *Watson* u.c. (C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 96. punkts).

30 Turklāt, tā kā pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums noteiktos apstākļos ļauj sniegt biometriskos datus trešajām personām saistībā ar noziedzīgu nodarījumu konstatēšanu un kriminālvajāšanu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai šāds tiesiskais regulējums ir "jauns ierobežojums" Lēmuma Nr. 2/76 7. panta un Lēmuma Nr. 1/80 13. panta izpratnē un – apstiprinošas atbildes gadījumā – vai šāds ierobežojums ir samērīgs ar izvirzīto mērķi. Šajā ziņā iesniedzējtiesa tostarp jautā, vai sekas, ko šis tiesiskais regulējums rada attiecībā uz Turcijas pilsoņu piekļuvi darba tirgum Nīderlandē, var tikt uzskatītas par tādām, kas ir pārāk nejaušas un netiešas, lai secinātu, ka pastāv "jauns ierobežojums" minēto tiesību normu nozīmē.

31 Šajos apstākļos *Raad van State* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) a) Vai [Lēmuma Nr. 2/76] 7. pants un [Lēmuma Nr. 1/80] 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas pieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēta vispārēja trešo valstu valstspiederīgo, tostarp Turcijas valstspiederīgo, biometrisko datu apstrāde un reģistrācija kartotēkā [Direktīvas 95/46] [2. panta c) punkta] izpratnē, jo ar šo valsts tiesisko regulējumu netiek pārsniegts tas, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu ar tiesisko regulējumu [sasniedzamo] leģitīmo mērķi[, proti,] novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu?

b) Vai šajā ziņā ir nozīme tam, ka biometrisko datu glabāšanas ilgums ir piesaistīts trešo valstu valstspiederīgo, tostarp Turcijas valstspiederīgo, likumīgās un/vai nelikumīgās uzturēšanās ilgumam?

2) Vai [Lēmuma Nr. 2/76] 7. pants un [Lēmuma Nr. 1/80] 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums nav ierobežojums šo tiesību normu izpratnē, ja valsts tiesiskā regulējuma sekas attiecībā uz piekļuvi darba tirgum atbilstoši šīm tiesību normām ir pārāk nejaušas un netiešas, lai pieņemtu, ka šī piekļuve tiek ierobežota?

3) a) Ja atbilde uz [otro] jautājumu ir tāda, ka valsts tiesiskais regulējums, kas dod iespēju kartotēkā ietvertos trešo valstu valstspiederīgo, tostarp Turcijas valstspiederīgo, biometriskos datus nodot trešo personu rīcībā ar terorismu saistītu vai nesaistītu noziedzīgu nodarījumu novēršanas, atklāšanas un izmeklēšanas nolūkos, ir jauns ierobežojums, vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punkts, lasot to kopā ar [tās] 7. un 8. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma nepieļauj šādu valsts tiesisko regulējumu?
b) Vai šajā ziņā ir nozīme tam, ka trešās valsts valstspiederīgajam brīdī, kad viņš tiek aizturēts saistībā ar aizdomām par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, ir līdzi uzturēšanās atļauja, kurā ir reģistrēti viņa biometriskie dati?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

32 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Lēmuma Nr. 2/76 7. pants un Lēmuma Nr. 1/80 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā pagaidu uzturēšanās atļauja trešo valstu valstspiederīgajiem, tostarp Turcijas valstspiederīgajiem, ir pakļauta nosacījumam, ka viņu biometriskie dati tiek iegūti, reģistrēti un uzglabāti centrālajā kartotēkā, ir "jauns ierobežojums" šīs tiesību normas nozīmē, un apstiprinošas atbildes gadījumā, vai šāds tiesiskais regulējums var tikt pamatots ar mērķi novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu.

33 Šajā sakarā vispirms ir jāatgādina, ka ar gan Lēmuma Nr. 2/76 7. pantā, gan Lēmuma Nr. 1/80 13. pantā minēto "atturēšanās no jebkādas darbības" klauzulu šādi vispārīgi ir aizliegts veikt jebkādu jaunu valsts pasākumu, kura mērķis vai sekas būtu tādas, ka Turcijas pilsoņu iespēja izmantot darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesības valsts teritorijā tiktu pakļauta stingrākiem nosacījumiem nekā tie, kas bija piemērojami datumā, kad attiecīgajā dalībvalstī stājās spēkā minētie lēmumi (spriedums, 2018. gada 7. augusts, *Yön*, C-123/17, EU:C:2018:632, 39. punkts).

34 Tiesa jau ir nospriedusi, pirmkārt, ka Lēmuma Nr. 2/76 7. pants *ratione temporis* ir piemērojams valsts pasākumiem, kuri ieviesti laikposmā no 1976. gada 20. decembra līdz 1980. gada 30. novembrim, un, otrkārt, ka Lēmuma Nr. 1/80 13. pants *ratione temporis* ir piemērojams, sākot no 1980. gada 1. decembra, kad stājās spēkā šis lēmums, ieviestiem valsts pasākumiem (spriedums, 2018. gada 7. augusts, *Yön*, C-123/17, EU:C:2018:632, 48. punkts).

35 Šajā lietā no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums ir ticis pieņemts pēc Lēmuma Nr. 1/80 spēkā stāšanās Nīderlandē datuma.

36 No tā izriet, ka minētais tiesiskais regulējums ietilpst Lēmuma Nr. 1/80 13. panta *ratione temporis* piemērošanas jomā, līdz ar ko tikai šī pēdējā minētā tiesību norma ir jāinterpretē saistībā ar atbildi, kas jāsniedz uz pirmo jautājumu.

37 Kā tas ir atgādināts šī sprieduma 33. punktā, ar Lēmuma Nr. 1/80 13. pantā paredzēto "atturēšanās no jebkādas darbības" klauzulu vispārīgi ir aizliegts veikt jebkādu jaunu valsts pasākumu, kura mērķis vai sekas būtu tādas, ka Turcijas valstspiederīgā iespēja izmantot darba ņēmēju brīvu pārvietošanos valsts teritorijā tiktu pakārtota nosacījumiem, kas ir ierobežojošāki par tiem, kuri bija piemērojami laikā, kad attiecīgajā dalībvalstī stājās spēkā minētais lēmums (spriedums, 2017. gada 29. marts, *Tekdemir*, C-652/15, EU:C:2017:239, 25. punkts).

38 Tiesa arī ir atzinusi, ka šī norma nepieļauj, ka līgumslēdzējvalstu tiesību aktos, skaitot no Lēmuma Nr. 1/80 spēkā stāšanās dienas attiecīgajā valstī, tiek ieviesti jebkādi jauni ierobežojumi darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai, tostarp ierobežojumi, kas attiecas uz materiālajiem un/vai procesuālajiem nosacījumiem tādu Turcijas pilsoņu pirmreizējai uzņemšanai šīs valsts teritorijā, kuri vēlas tajā izmantot minēto brīvību (spriedums, 2013. gada 7. novembris, *Demir*, C-225/12, EU:C:2013:725, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā attiecīgajā dalībvalstī likumīgi dzīvojošu Turcijas izcelsmes darba ņēmēju ģimenes atkalapvienošanās nosacījumi ir padarīti stingrāki par nosacījumiem, kas bija piemērojami laikā, kad šajā dalībvalstī stājās spēkā Lēmums Nr. 1/80, šā lēmuma 13. panta izpratnē ir jauns ierobežojums šo Turcijas izcelsmes darba ņēmēju iespējai izmantot darba ņēmēju tiesības brīvi pārvietoties šajā dalībvalstī (spriedums, 2017. gada 29. marts, *Tekdemir*, C-652/15, EU:C:2017:239, 31. punkts).

40 Šajā gadījumā pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā, saistībā ar kuru šī sprieduma 35. punktā tika konstatēts, ka tas ir ieviests Nīderlandē pēc Lēmuma Nr. 1/80 stāšanās spēkā šajā dalībvalstī, ir paredzēts, ka trešo valstu valstspiederīgajiem, tostarp Turcijas valstspiederīgajiem, kuri vēlas uzturēties Nīderlandē ilgāk par 90 dienām, iepriekš ir jāsaņem pagaidu uzturēšanās atļauja. Taču no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka šādas atļaujas izsniegšana ir pakārtota nosacījumam, ka minētie valstspiederīgie sadarbojas savu biometrisko datu, proti, desmit pirkstu nospiedumu un sejas attēla iegūšanā. Pēc tam šie dati tiek reģistrēti un saglabāti centrālajā kartotēkā, lai novērstu un cīnītos pret identitātes un dokumentu viltošanu.

41 Tādējādi minētais tiesiskais regulējums padara pirmās uzņemšanas Nīderlandes teritorijā nosacījumus attiecībā uz Turcijas pilsoņiem ierobežojošākus par tiem, kuri tiem bija piemērojami Lēmuma Nr. 1/80 spēkā stāšanās datumā Nīderlandē.

42 Pamatlietās no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pagaidu uzturēšanās atļauju izsniegšana A un B attiecīgi nolūkā strādāt algotu darbu Nīderlandē un ģimenes atkalapvienošanos nolūkā ar P šajā dalībvalstī bija pakļauta nosacījumam, ka A un B ir jāsniedz savi biometriskie dati.

43 Šajos apstākļos pamatlietā aplūkotais tiesiskais regulējums ir "jauns ierobežojums" Lēmuma Nr. 1/80 13. panta izpratnē.

44 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šāds ierobežojums ir aizliegts, izņemot, ja tas ietilpst šī lēmuma 14. pantā minētajos ierobežojumos vai tas ir attaisnots ar primāru vispārēju interešu apsvērumu, vai arī ir piemērots, lai nodrošinātu nospraustā mērķa īstenošanu un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams tā sasniegšanai (spriedums, 2018. gada 7. augusts, *Yön*, C-123/17, EU:C:2018:632, 72. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Tādēļ ir jāpārbauda, vai pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums atbilst šiem nosacījumiem.

46 Pirmkārt, attiecībā uz jautājumu, vai ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu sasniedzamais mērķis, proti, mērķis novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu, var tikt uzskatīts par primāru vispārējo interešu apsvērumu, kas var attaisnot "jaunu ierobežojumu" Lēmuma

Nr. 1/80 13. panta izpratnē, ir jāatgādina, pirmkārt, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka mērķis novērst nelikumīgu ieceļošanu un uzturēšanos ir šāds primārs apsvērums (spriedums, 2013. gada 7. novembris, *Demir*, C-225/12, EU:C:2013:725, 41. punkts).

47 Otrkārt, Tiesa ir arī nospriedusi, ka pirkstu nospiedumu noņemšana un saglabāšana pašu izsniegšanas ietvaros, lai novērstu to viltošanu un krāpniecisku izmantošanu, ir Eiropas Savienības atzīts vispārējo interešu mērķis, proti, novērst personu nelikumīgu iekļūšanu tās teritorijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 17. oktobris, *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670, 36.–38. punkts).

48 Treškārt un visbeidzot, ir jānorāda uz nozīmi, kādu Savienības likumdevējs ir piešķīris cīņai pret identitātes viltošanu, kā tas izriet tostarp no Regulas Nr. 767/2008 2. panta c) punkta un Regulas Nr. 2019/817 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta.

49 Šajos apstākļos mērķis apkarot un novērst identitātes un dokumentu viltošanu var būt tāds primārs vispārējo interešu apsvērums, ar kuru ir attaisnojams "jauns ierobežojums" Lēmuma Nr. 1/80 13. panta izpratnē.

50 Runājot, otrkārt, par attiecīgā valsts tiesiskā regulējuma pamatlietā atbilstošo raksturu, lai nodrošinātu šāda mērķa sasniegšanu, ir jānorāda, ka trešo valstu valstspiederīgo desmit pirkstu nospiedumu un sejas attēla iegūšana, reģistrācija, un saglabāšana centrālajā kartotēkā ļauj precīzi identificēt attiecīgo personu un konstatēt identitātes un dokumentu viltošanu, salīdzinot pagaidu uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzēja biometriskos datus ar šajā kartotēkā esošajiem datiem.

51 No tā izriet, ka pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums ir piemērots izvirzītā mērķa sasniegšanai.

52 Attiecībā uz, treškārt, jautājumu par to, vai pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, ir jāpārliecinās, ka tas mērķa novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu vārdā pārmērīgi neaizskar tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību personas datu apstrādes jomā.

53 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 7. pantā tostarp ir paredzēts, ka ikvienai personai ir tiesības uz savas privātās dzīves neaizskaramību. Atbilstoši tās 8. panta 1. punktam ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību.

54 Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību attiecībā uz personas datu apstrādi, kas atzītas Hartas 7. un 8. pantā, attiecas uz visu informāciju, kas skar identificētu vai identificējamu fizisku personu (spriedums, 2010. gada 9. novembris, *Volker und Markus Schecke* un *Eifert*, C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 52. punkts).

55 Tādējādi, pirmkārt, fiziskas personas pirkstu nospiedumi un sejas attēls ietilpst šajā jēdzienā, jo tajos objektīvi ir ietverta unikāla informācija par fiziskām personām un tie ļauj tās precīzi identificēt (spriedums, 2013. gada 17. oktobris, *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670, 27. punkts). Otrkārt, trešo valstu valstspiederīgo pirkstu nospiedumu un sejas attēla iegūšanas, reģistrācijas un saglabāšanas centrālajā kartotēkā operācijas ir personas datu apstrāde Hartas 8. panta nozīmē (šajā nozīmē skat. Atzinumu 1/15 (ES un Kanādas PDR nolīgums), 2017. gada 26. jūlijs, EU:C:2017:592, 123. punkts un tajā minētā judikatūra).

56 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību aizsardzības Savienības līmenī pamatā ir prasība, lai atkāpes no personas datu aizsardzības un tās ierobežojumi tiktu īstenoti absolūti nepieciešamā ietvaros (Atzinums 1/15 (ES un Kanādas PDR nolīgums), 2017. gada 26. jūlijs, EU:C:2017:592, 140. punkts un tajā minētā judikatūra).

57 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka, lai novērstu un apkarotu identitātes un dokumentu viltošanu, dalībvalstīm ir jāpārbauda pagaidu uzturēšanās atļaujas pieteikuma iesniedzēja deklarētā identitāte. Kā to būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 27. punktā, šis mērķis prasa tostarp nodrošināt, lai pieteikuma iesniedzējs pirms šī pieteikuma nebūtu iesniedzis citu pieteikumu ar atšķirīgu identitāti, salīdzinot viņa pirkstu nospiedumus ar tiem, kas atrodas centrālajā kartotēkā.

58 Otrkārt, pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā paredzētie dati aptver tikai desmit pirkstu nospiedumus un sejas attēlu. Šo datu iegūšana papildus tam, ka tā ļauj ticami identificēt attiecīgo personu, nav intīma rakstura un nerada arī īpašas fiziskas vai psiholoģiskas neērtības attiecīgajai personai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 17. oktobris, *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670, 48. punkts).

59 Turklāt pats Savienības likumdevējs Regulas Nr. 767/2008 ietvaros ir paredzējis pienākumu pieteikumu iesniedzējiem sniegt savus desmit pirkstu nospiedumus un savas sejas attēlus.

60 Treškārt, attiecībā uz pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma piemērošanas jomu no iesniedzējtiesas lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka tas būtībā ir piemērojams visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri vēlas uzturēties Nīderlandē ilgāk par 90 dienām vai kuri nelikumīgi uzturas šajā dalībvalstī.

61 Šajā ziņā ir jānorāda, ka minētā tiesiskā regulējuma mērķis, proti, novērst un cīnīties pret trešo valstu valstspiederīgo identitātes un dokumentu viltošanu, nevar tikt īstenots, šo regulējumu piemērojot vienīgi noteiktai trešo valstu valstspiederīgo kategorijai. Līdz ar to šķiet, ka pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma tvērums nodrošina izvirzītā mērķa sasniegšanu.

62 Ceturtkārt, no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka piekļuve centrālajā kartotēkā iekļautajiem biometriskajiem datiem un to izmantošana attiecas tikai uz valsts iestāžu ierēdņiem, kuru uzdevums ir īstenot valsts tiesību aktus ārvalstnieku jomā, kā, piemēram, konsulārajos un diplomātiskos amatos, kurus kompetentais ministrs šim nolūkam ir pienācīgi pilnvarojis, lai noskaidrotu vai pārbaudītu trešo valstu valstspiederīgo identitāti, ciktāl tas ir vajadzīgs to uzdevumu izpildei.

63 Piektkārt un visbeidzot, runājot par personas datu saglabāšanas ilgumu, attiecīgajam valsts tiesiskajam regulējumam vienmēr ir jāatbilst objektīviem kritērijiem, kas nosaka saikni starp saglabājamajiem datiem un sasniedzamo mērķi (Atzinums 1/15 (ES un Kanādas PDR nolīgums), 2017. gada 26. jūlijs, EU:C:2017:592, 191. punkts).

64 Šajā lietā pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēts, ka biometriskos datus glabā centrālajā kartotēkā piecus gadus pēc pieteikuma par pagaidu uzturēšanās atļauju noraidīšanas, attiecīgās personas izbraukšanas no Nīderlandes pēc likumīgas uzturēšanās beigām vai pēc tam, kad ir beidzies ieceļošanas aizliegums vai atzīšana par nevēlamu personu. Ja trešās valsts valstspiederīgais savas uzturēšanās laikā Nīderlandē ir naturalizējies, biometriskie dati tiek iznīcināti nekavējoties.

65 Šajā ziņā ir jānorāda, ka ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu ir izveidota saikne starp biometrijas datu saglabāšanas termiņu un mērķi novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu.

66 Trešo valstu valstspiederīgo biometrisko datu saglabāšana viņu uzturēšanās laikā Nīderlandē, ņemot vērā nepieciešamību šajā laikposmā pārbaudīt šo valstspiederīgo identitāti vai uzturēšanās likumību šajā dalībvalstī saskaņā ar Likumu par ārvalstniekiem, tostarp izvērtējot uzturēšanās atļaujas pagarināšanu, šķiet pamatota. Turklāt, kā ģenerāladvokāts būtībā ir norādījis savu secinājumu 30. punktā, šāds glabāšanas ilgums izrādās nepieciešams, lai novērstu, ka pieteikumi par pagaidu uzturēšanās atļauju tiek iesniegti, izmantojot tādu trešo valstu valstspiederīgo identitāti, kuri likumīgi uzturas Nīderlandē.

67 Attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo biometrisko datu saglabāšanu piecus gadus pēc tam, kad ir noraidīts viņu pieteikums par pagaidu uzturēšanās atļauju, viņu izceļošanas pēc likumīgas uzturēšanās beigām vai ieceļošanas aizlieguma, vai atzīšanas par nevēlamu personu termiņa beigām, ir jānorāda, ka šāds saglabāšanas laikposms liedz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ir šādos apstākļos, iesniegt jaunu pieteikumu ar atšķirīgu identitāti.

68 Šajā ziņā minētais glabāšanas piecu gadu laikposms, ņemot vērā ar pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu sasniedzamo mērķi, nešķiet pārmērīgs.

69 Šajos apstākļos pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu.

70 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Lēmuma Nr. 1/80 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā pagaidu uzturēšanās atļauja trešo valstu valstspiederīgajiem, tostarp Turcijas valstspiederīgajiem, ir pakļauta nosacījumam, ka viņu biometriskie dati tiek iegūti, reģistrēti un uzglabāti centrālajā kartotēkā, ir "jauns ierobežojums" šīs tiesību normas nozīmē. Tomēr šāds ierobežojums ir pamatots ar mērķi novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu.

Par otro jautājumu

71 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa Tiesai būtībā jautā, vai Lēmuma Nr. 2/76 7. pants un Lēmuma Nr. 1/80 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums nav ierobežojums šo tiesību normu izpratnē, ja valsts tiesiskā regulējuma sekas attiecībā uz piekļuvi darba tirgum atbilstoši šīm tiesību normām ir pārāk nejaušas un netiešas, lai pieņemtu, ka šī piekļuve tiek ierobežota.

72 It īpaši no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka ar otro jautājumu šī tiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai, ņemot vērā, ka pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums atļauj arī tādu trešo valstu valstspiederīgo, tostarp Turcijas pilsoņu, biometrisko datu sniegšanu trešajām personām saistībā ar noziedzīgu nodarījumu konstatēšanu un kriminālvajāšanu, šis tiesiskais regulējums ir uzskatāms par "jaunu ierobežojumu" minēto tiesību normu nozīmē.

73 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamats prejudiciāla jautājuma uzdošanai ir nevis konsultatīva viedokļa izteikšana par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem, bet gan vajadzība faktiski iztiesāt lietu, kas saistīta ar Savienības tiesībām (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *Tele2 Sverige* un *Watson* u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 130. punkts un tajā minētā judikatūra).

74 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā būtībā ir paredzēts, ka trešo valstu valstspiederīgo, tostarp Turcijas pilsoņu, biometrisko datu sniegšana trešajām personām saistībā ar noziedzīgu nodarījumu konstatēšanu un kriminālvajāšanu ir atļauta tikai tādu noziedzīgo nodarījumu gadījumos, par kuriem pirmstiesas apcietinājuma pasākums var tikt noteikts tad, ja vismaz pastāv aizdomas, ka trešās valsts valstspiederīgais ir izdarījis šāda veida nodarījumu.

75 Taču no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neizriet, ka A un B tiktu turēti aizdomās par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un ka atbilstoši Ārvalstnieku likuma 107. panta 5. un 6. punktam to biometriskie dati ir tikuši sniegti trešajām personām. Turklāt Nīderlandes valdība tiesas sēdē Tiesā apstiprināja, ka A un B biometriskie dati nav tikuši izmantoti kriminālprocesā.

76 Šajos apstākļos otrais jautājums ir jāatzīst par nepieņemamu.

Par trešo jautājumu

77 Ņemot vērā uz otro jautājumu sniegto atbildi, uz trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

78 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Lēmuma Nr. 1/80 (1980. gada 19. septembris) par asociācijas izveidi, kuru pieņēmusi Asociācijas padome, kas izveidota saskaņā ar Līgumu, ar kuru tiek izveidota asociācija starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, kuru 1963. gada 12. septembrī Ankarā parakstīja Turcijas Republika, no vienas puses, un EEK dalībvalstis un Kopiena, no otras puses, un kurš Kopienas vārdā ir noslēgts un apstiprināts ar Padomes Lēmumu 64/732/EEK (1963. gada 23. decembris), 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā pagaidu uzturēšanās atļauja trešo valstu valstspiederīgajiem, tostarp Turcijas valstspiederīgajiem, ir pakļauta nosacījumam, ka viņu biometriskie dati tiek iegūti, reģistrēti un uzglabāti centrālajā kartotēkā, ir "jauns ierobežojums" šīs tiesību normas nozīmē. Tomēr šāds ierobežojums ir pamatots ar mērķi novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu.

[Paraksti]